

Català en perill

«La llengua estaria en greu perill de desaparèixer, i amb ella qualsevol somni d'autogovern, si no fos per la fermesa identitària del món rural»

Perdre l'identitat, no saber realment qui ets és un dels temes clàssics de la psicologia. Necessitem tractament?

No cal recordar que l'origen de les guerres es troba en l'ànnsia de poder i de domini dels uns sobre els altres, i en particular els seus recursos. En aquests casos, el guanyador sol imposar la seva llengua per damunt de l'idioma local, deixant clar que cal adaptar-se al nou amo.

Amb motiu de l'ocupació alemanya de França (Primera Guerra Mundial), a les escoles l'Alsàcia i la Lorena es feu obligatori l'alemany. Alfons Daudet, a *L'última classe* (contes du Lundi, 1873), posa en boca del professor senyor Hamel un discurs sobre la importància de la llengua en el que diu: "Quan un poble és esclavitzat, en tant que conserva la seva llengua, és com si tingués la clau de la seva presó". Els de la meua generació tenim gravat allò de "*hable en cristiano*" de la postguerra. Per això mereix un estudi aprofundit el cas català, d'aquells que voluntàriament i sense cap coacció decideixen substituir la pròpia llengua pel castellà.

Cal aclarir d'entrada que la llengua no és una opció personal, doncs es tracta d'un bé comú al que aquestes desercions debiliten i perjudiquen. Tothom entén que quan es tracta d'un bé comú, com ara la salut, aquelles limitacions com la de no fumar en un local tancat, tenen tot el sentit. Per això és més sorprenent la inacció davant d'aquest fenomen, que s'escampa com taca d'oli en algunes zones urbanes, agreujat per una mala entesa educació que impedeix afrontar-lo obertament.

No es tracta de pressionar personalment a ningú, ni de creure en mesures protectores des de l'administració sinó d'establir un estat de consciència del problema i de la pèrdua d'identitat que se'n deriva. El català estaria en greu perill de desaparèixer, i amb ell qualsevol somni d'autogovern, si no fos per la fermesa identitària del món rural, en el que es té clar amb quines coses no es pot jugar.

La defensa del català és una qüestió que només podem reorientar nosaltres els catalans, en l'entorn familiar, docent i social, i sobretot prenent consciència de que forma part de la nostra identitat. Que tinguem sort!